

Az írás kiemeli: a látogatások propagandisztikus célja mellett a pánikoszlatást is szolgálta a lakosság körében, ugyanakkor a frontvonalakon tett látogatásokat képanyaggal kiegészítve. Az uralkodó a háború következményeiről helyszínen tájékozódhatott. Csíkszeredai látogatása idején a 4000 körüli városlakóból a menekülést követően 89 polgári személy tartozkodott a lerombolt, felégett székely településen.

Helikon

A kolozsvári irodalmi folyóirat augusztusi (2016.16.) számának melléklete, a Pavilion 420-novellapályázata díjazottjait felsorolva, közölte a nyertes szerzők közül Nagy Hilda és Hornyák Balázs prózáit.

A 60 esztendő Monok Istvánnal készített interjúban állítja „*nincsen határon túl és határon innen [irodalom]. Írott kulturális közös örökség van. Digitalizáljuk szakszerűen.*” A kérdésekre válaszoló M.I. Széchenyi-díjas irodalom- és művelődéstörténész, egyetemi tanár, könyvtáros, bibliográfus szerint a digitalizálási programok révén nem gond „*a területi, a nyelvi, a szerzői és a tartalmi hungarikumok világában maradunk.*”

A lapszám szépirodalmi részét képezik a német Michael Krüger költő, író, műfordító néhány verse Benő Eszter fordításaiban; verseket közölnek még Gothár Tamás, Albert-Lőrinc Márton és Csontos Márta.

A novellapályázat díjazottjai mellett prózát közöl Hajdu Tamás-Zoltán, Szakács István Péter; esszét Szócs István.

Szomorú aktualitásról számol be a magyarországi Gömöri György költő, irodalomtörténész, már a címmel tájékoztat; A megszűnő *Nagyvilágtól az újabb „hírünk a nagyvilágban”* –ig. A jelenlegi magyarországi kormányzatot nem érdekli az 1956-ban indult világirodalmi folyóirat, állítja az írás szerzője; beszámol viszont az Angliában 1965-ben indult hasonló profilú *Modern Poetry in Translation* 368 oldalas antológiájában 11 magyarból fordított verset közölt (Juhász Ferenc, Pilinszky János, József Attila, Radnóti Miklós, Beney Zsuzsa, Gömöri György költeményeit), az antológiát

bemutatták Oxfordban, Cambridge-ben, Londonban; ezért szomorú búcsúzni a magyar nyelvű *Nagyvilág*-tól.

Könyvkritika, recenzió sorában jelezni szükséges Csuszner Ferencnek a Theátrum rovatban olvasható írását a színházrendező Szabó József Ódzsa: *Színház álom –indulattal* című, ez évben Nagyváradon megjelent kötetéről. Önéletrajzi kötet, egyben dokumentum értékű fotókkal, kritikákkal, levelekkel, anekdotákkal is. Nem színháztörténeti mű, de „*több mint fél évszázadot felölelő időszak egyetlen nézőpontból történő megközelítése*” ...)

A művet Nagyváradon, a Szigligeti Színházban mutatták be a nyáron.

Szülőföldem

Az idei, Szilágycsehben húszadszor tartott Tövisháti Napok jubileumi rendezvénye először jelentkezett saját kiadvánnyal. *Szülőföldem/Tövishát Füzetek 2016* címmel 38 oldalon kínál olvasnivalót a településhez kötődő helytörténeti, -ismereti és nyelvészeti tematikát. A füzetben megjelentetett hat tanulmány a korábbi években szervezett tudományos előadásokon elhangzott szövegek szerkesztett változata.

Az előszót jegyző Vida Katalin, a Tövishát Kulturális Társaság elnöke utal arra „*az anno megjelent cikkekből válogattunk úgy, hogy a szerzők revidálták azokat.*”

Két hosszabb tanulmány szerzője a budapesti Bibor Máté János egyetemi tanársegéd, aki egyik írásában Gyulaffy László életútját ismertette, akinek nevét általános iskola viseli. Másik írása Gyulafi Lestárról szól, aki az Erdélyi Fejedelemségben kormányzati és közigazgatási feladatokat, diplomáciai megbízatásokat látott el.

Sipos Gábor, az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnöke írásaiban a Drágffy János és Gáspár, apa és fia, illetve a Bornemissza –család szilágycsehi szerepükkel ismertet meg.

A város helynévanyagát dolgozta fel és közölte a helybeli Varga-Dobai István tanár.